

YVES PETRY tot pertinente vragen op over moraliteit.	CC DGP (KLAS)
EMMA BERENTSEN/TIFFANY MURPHY en en het verliezen van waardigheid.	CC DGP (ATELIER +1)
JACOBIN capes en prikkelende electronica.	MANUSCRIPT
STICHTING NIEUWE HELDEN te dialoog over democratie.	KUNSTENCAMPUS AAN ZEE
COLLECTIF MALUNES voor allen.	MARIA HENDRIKAPARK

materiaal voor een concert. Toch zijn er in de muziekgeschiedenis wel enkele études aan te duiden die bekendheid hebben verworven als concertstuk. Voor *Farmer Train Swirl* geldt hetzelfde principe: het is een weergave van zijn studie naar de taal van *house*, een stijl die hem technisch uitdaagt als danser. Want bij *house* wordt er bijvoorbeeld sterk ingezet op bliksemsnel voetenwerk en golvende bewegingen waarbij alle ledematen gebruikt worden. Vervolgens presenteert Gaube zijn étude bij wijze van statement als een volwaardige choreografie op scène, wat op zich geen vreemde parallel is aangezien *house* vaak gezien wordt als een *urban* dansstijl die niet ontstaan is voor op een podium.

Dit gebeurt allemaal in volledige transparantie. We lijken ons in een repetitiezaal te bevinden, een volledig witte speelvlak ontfaan van alle attributen. Terwijl Gaube zijn passen omvormt tot één lang-gerekte, spiraalvormige dansfrase, volgt het publiek hetzelfde traject als de danser: van leek tot ingewijde, van onkunde naar kunde. Datzelfde groeiproces wordt bovendien gereflecteerd in het gebruik van muziek tijdens deze voorstelling. Aanvankelijk danst Gaube zonder muziek – we horen enkel zijn ademhaling. Pas tegen het einde van de voorstelling schalt er dan toch een nummer door de boxen. Het lijkt het punt te markeren waarop wij, de toeschouwers en Gaube, eindelijk het punt bereiken waarop we de mechanismen beginnen door te hebben, waardoor we vrijer kunnen kijken/dansen en er ons compleet aan kunnen overgeven. Alles *vloeit* nu beter. Waar Gaube in het begin met zijn ‘map’ tracht de blik van de toeschouwer te choreograferen, kunnen we na een tijdje loskomen van deze opsomming van danspassen om met meer kennis naar de voorstelling te kijken. Heel slim is dat: hoe Gaube zijn eigen leerproces in het genrel terugkaatst naar de toeschouwer. *Farmer Train Swirl* is in al zijn geledingen een boeiende studie ter bevordering van de emancipatie.

Elke Huybrechts

Vandaag en morgen om 14u in CC DGP (Telefonie).

Studie ter bevordering van emancipatie

‘Farmer Train Swirl – Étude’ is ode aan ‘house’

Met *Farmer Train Swirl – Étude* brengt Cassiel Gaube een innemende ode aan *house*. De *farmer*, de *train* en de *swirl* waarnaar de voorstelling vernoemd is, zijn danspassen die kenmerkend zijn voor dit genre. In zijn transparante solo geeft Gaube het publiek inzage in de geschiedenis, de techniciteit en de schoonheid van deze dansstijl.

Bij aanvang van de voorstelling verschijnt Gaube in joggingbroek op scène en spreekt zijn publiek toe. Wat we te zien zullen krijgen, is het resultaat van een onderzoek naar *house*. Hij vertelt dat de dansstijl in de jaren tachtig ontstond in clubs te Chicago en New York, als een afgeleide van hiphop. Hij legde zich in Parijs en Chicago ter voorbereiding van het stuk toe op deze stijl en probeerde die zich ook eigen te maken. Op onze stoelen vinden we een A3-blad terug waarop de choreografie die hij zal brengen, gemapt is. Alle danspassen die aan bod zullen komen staan er schematisch op weergegeven. Er hoort zelfs een legende bij, waaruit afgeleid kan worden dat Gaube verschillende registers zal opentrekken. *House* wordt afgewisseld met hiphop, zelf bedachte danspassen, *signature steps* en variaties op bestaande passen. Gaube nodigt op die manier zijn publiek uit om samen met hem een analytische bril op te zetten, om via de ‘map’ schakeringen in het genre te ontwaren.

Daarmee zet Gaube de krijtlijnen uit van *Farmer Train Swirl*: het is een étude. In de muziek wordt deze term gebruikt om een oefenstuk aan te duiden dat gespeeld wordt ter verbetering van de techniek van de muzikant. De stukken zijn dus per definitie niet bedoeld als

